

— jeg skal ligeledes tillade mig at fremhæve, at han, i Besiddelse af gode Evner og gode Kundskaber og efter min Opfattelse tillige af en god Villie, væsentlig ved uheldige huslige Forhold, ved Mangel paa streng Tilsyn med hans Embedsgjerning, og i det Hele taget under Paavirkning af den Demoralisation, der hersteds, saa at sige, ligger i Luften, — vistnok maa skrive Skylden for denne uheldige Stilling paa sin egen Regning; thi uden stor Svagthed i Karakteren vilde han ikke kunnet synke saa dybt, men dog for en ikke uvæsentlig Del er bleven et Offer for ugunstige Omstændigheder, som han et har været istand til at beherske. Jeg tror derfor at burde indstille til det høie Ministerium, at Samme maatte finde Anledning til, hvis Assessor Sveinsson skulde blive allernaadigt entlediget fra det ham betroede Embede, at søge udvirket, at der tilstaaes ham en passende aarlig Pension.

Hilmar Finzen.

Til

Justitsministeriet.

(Str. A. Svarskrivelse fra Assessor B. Sveinsson til Stiftamtmanden.)

Gunstbeholdelig Skrivelse af 31te Jult f. A., mig kommuniceret 2den August næstefter af Hr. Justitiarius Th. Jonasson, Kommandør af Obr. m. m., har Deres Høivelbaarenhed, næst at tilkjendegive mig, at det paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling under 25de Juni 1869 allernaadigt har behaget Hans Majestæt Kongen at befale, at den de Tilforordnede i Islands Landsoverret ved Reskript 14de Mai 1808 givne Tilladelse til indtil videre at bo udenfor Kjøbstaden Reykjavik ophæves for Fremtiden, paalagt mig, i Henhold til bemeldte Resolution, at tage Bopæl her i Byen fra næstkommende Fardag.

Det vilde nu have været, selv med min bedste Villie, en ren Umulighed for mig at efterkomme denne Deres Høivelbaarenheds Befaling. Thi, som Deres Høivelbaarenhed bekendt, er der ingen Bolig tillagt mit Embede, ligesom der ingen passende Behovsleilighed for mig og min Familie i indværende Aar har, saavidt jeg veed, været at erholde til Leie her i Byen eller paa dens Grund, men til selv at opføre en Bygning, hvori jeg kunde flytte, mangler jeg de fornødne Pengeresourcer.

S. Forbindelse hermed tillader jeg mig endvidere ærbødigen at bemærke, at skjøndt det allernaadigt har behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 25de Juni f. A. at ophæve for Fremtiden den i forommeldte Reskript af 14de Mai 1808 Landsoverrettens Medlemmer givne Tilladelse til at bo udenfor Reykjavik, saa er det mig ikke muligt at indse, at Hans Majestæt Kongen derved har villet berøve mig den Ret, som mig ifølge Reskript tilkom, eller give denne sin allerhøieste Resolution nogen som helst tilbagevirkende Kraft paa Rettens nuværende Personale, hvortilmod jeg maa antage, at den kun kan angaa de tilkommende Medlemmer af Retten, og saaledes først træde i Kraft ved nye Vacancer, og forudsat, at denne min Anskuelse, der vistnok stemmer overens med Lovgivningens almindelig anerkjendte Grundsætninger, er rigtig, forekommer det mig navnlig ubilligt at ville gjøre Resolutionen gjældende imod mig, som netop i Tillid til den Rettens Medlemmer ved Reskript givne Tilladelse til at bo udenfor Reykjavik kjøbte allerede Aaret efter min allernaadigste Ansættelse ved Retten Gaarden Ellidavatn, beliggende i Nærheden af Byen, som jeg siden den Tid, altsaa i 9 Aar, har beboet, upgaaanket af Alle, og som jeg smigrer mig med at have drevet og forbedret. — i hvilken Henseende jeg forbeholder mig Ret til at indsende paalidelige Vidnesbyrd — paa en saadan Maade, som jeg snarere havde ventet at ville have vundet mine høie Foresattes og det Offentliges Bifald og Paaffjønnelse, end at al den Møie og store Bekostninger, jeg har anvendt paa denne min Eiendom, skulde føre til min og Families uundgaa-